

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 20 Lipca r. s. 1831 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE:
Sankt-Petersburg dnia 9 lipca.

Jego CESARSKA Mość raczył otrzymać od Wodza Naczelnego Armii Działającej pod 2 lipca doniesienie następujące:

Po doniesieniu z dnia 25 czerwca, woyska Armii Działającej, posuwając dalej zamierzone ciągnięcie ku *Dolney-Wisli*, pomimo przeszkód, napotykaných od nieustannych deszczów i z powszechnego popsućcia dróg, dokonały się z zupełnym skutkiem, i przodowy Korpus, pod dowództwem Jenerała Hrabiego *Pahlen* 1go, przystąpił już do samych rozporządzeń dla niezwłocznej przeprowady przez pomienioną rzekę. Chociaż wyszły z twierdzy *Modlina* znaczne oddziały buntowników pokazały się wokolicach *Płońska*; ale dotąd nie ośmielili się oni niczego przedsięwziąć przeciwko woysk naszym. O dalszych działaniach tej Armii oczekiwane jest doniesienie od Głównodowodzącego. (R. I.)

— W nay wyższym ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu, wydanym dnia 12 czerwca w Alexandryi pod Peterhoffem, wyrażono:

„Uznawamy potrzebném, na czas oddalenia się z Gruzji Jenerała Marszałka Polnego, Hrabiego *Paskiewicza-Erywańskiego*, ustanowić osobny rozdział zarządu kraju, Głównemu jego Naczelnictwu powierzonego, Rozkazujemy:1) Wyższy Zarząd Cywilny kraju Zakaukaskiego, Obwodu Kaukaskiego z Woyskiem Czarnomorskiem i gubernii Astrachańskiej, ześrodkowany teraz w osobie Główno-Zarządzającego w Gruzji, rozdzielić między podległych iemu miejscowych Zwierzchników, zostawiwszy je na tej ośnowie w Gruzji i dalszych prowincyach Zakaukaskich, za uwolnieniem Tyfliskiego, Woennego Gubernatora *Strekałowa* na urlop, dla poprawienia jego zdrowia, Naczelnikowi Sztabu Oddzielnego Korpusu Kaukaskiego, Jenerał Porucznikowi *Pankratjewu*, w Obwodzie Kaukaskim i Woysku Czarnomorskiem, teraźniejszemu Obwodowemu Naczelnikowi, a w gubernii Astrachańskiej Woennemu Gubernatorowi Astrachańskiemu.

2) Główni ci Naczelnicy, w powierzonym im teraz oddzielnym zarządzie części Cywilney, są podlegającymi Rządzącemu Senatowi i innym wyższym urzędom i osobom. Porządek i stopień ich podległości oznaczony jest ogólnemi urządzeniami. Przedstawienia Senatowi i znoszenia się z Ministrami czynią oni prosto od siebie.

3) Jenerał-Porucznikowi *Pankratjewu*, co do zarządu Cywilną częśćią w kraju Zakaukaskim, dają się prawa i władza, właściwe z ustaw eksystujących Jenerał-Gubernatorom: dla tego Cywilny Gubernator Gruzji i Naczelnicy innych prowincy Zakaukaskich podlegają mu na powszechnej ośnowie.

4) Władza i prawa Kaukaskiego Obwodowego Naczelnika zostawiają się też same, iakie są ustanowione w wydanych dotąd postanowieniach, ale nadzwyczajna i wszystkie inne summy, które dotąd on otrzymywał przez pośrednictwo Główno-Zarządzającego w Gruzji, będą assygnowane i wypłacane odtąd, skąd należy, prosto do jego rozrządzenia.

5) Z przywiedzeniem do działania tego czasowego urzędnika, Zarządzający Cywilną częśćią w kraju Zakaukaskim uczyni rozporządzenie, ażeby sprawy w Kaukaskim Obwodzie, woysku Czarnomorskiem i gubernii Astrachańskiej, odbywające się w Kancellaryi Główno-Zarządzającego, i które nie otrzymały jeszcze rozstrzygnięcia, przesłane

były do Kancellaryi Naczelnika Obwodu Kaukaskiego i Woennego Gubernatora Astrachańskiego dla dalszego ich toku i ukończenia.

Rządzący Senat nie zaniecha uczynić należytych około tego rozrządzeń.”

— Przy ukazie nay wyższym J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod dniem 3 czerwca, ogłoszone jest urządzenie administracyi celney w kraju Zakaukaskim, tegoż dnia potwierdzone, pospołu z etatami okręgu celnego zakaukaskiego i komory anapskiej, tudzież dodatkowej straży tamoweney.

— Przez nay wyższe ukazy J. C. M. do Kapituły orderów, naytęskawiey mianowani kawalerami orderów: *s. Anny 2ey klasy*, d. 15 czerwca, radca dworu *Hilferding*: assessor kollegialny *Krusenstern*, należący do ministerium spraw zagranicznych, a którzy zostawali przy zmarłym Marszałku Polnym Hrabie *Dybiezu-Zabatkańskim*. — D. 17 czerwca: tegoż orderu i klasy z Koroną Kapitan nad portem sewastopolskim, kapitan pierwszej rangi *Wikort* — *S. Włodzimierza 4 kl.* rangi 4tey klasy *Wald*, pomocnik sekretarza kancelaryi departamentu czarnomorskiego — Tegoż orderu 3ciey klasy, rzeczywisty radca stanu *Gromow*, akademik i professor akademii medyko-chirurgicznej.— Przez nay wyższy ukaz do Kantoru Dworu pod 22 czerwca, *Henryk von Sass*, marszałek powiatu hazenpotskiego w gub. kurl., mianowany kamerunkrem Dworu J. C. M.— Cesarz Jego Mość przez nay wyższy reskrypt do Główno-zarządzającego drogami komunikacyi, Jego Królewskiej Wysokości, Xiążęcia *Alexandra Wirtemberskiego*, pod dniem 15 czerwca, zezwolić raczył, na zasiadanie, stosownie do przedstawienia Jego Wysokości, w Radzie dróg komunikacyi, dyrektora departamentu dróg komunikacyi i naczelnika sztabu korpusu dróg komunikacyi.

— Ukaz okólny z Rządzącego Senatu pod dniem 27 czerwca z 1go Departamentu, stosownie do naywyższej woli przepisu, ażeby zakłady dobroczynne, teraz będące lub odtąd zakładane z ofiar prywatnych ludzi, dla nikogo z osób użytych w zakładach i do ich interessów, nie upraszały o prawo liczenia się w służbie Państwa.

— Przez nay wyższy ukaz okólny z Rządzącego Senatu pod 30 czerwca, ogłoszony jest rozkaz J. C. M., ażeby, dla zmniejszenia czynności w Komitecie Ministrów i uniknięcia mniej potrzebnej korespondencyi, odtąd sami Ministrowie i Zarządzający osobnemi wydziałami, rozwiązywali i uskutecznieli sprawy następujące: 1) naznaczenie, podniesienie, uwolnienie i oddalenie od obowiązków naczelników oddziałowych w departamentach i kancellaryach ministeriów, oraz wszystkich urzędników, równych im stopniów w miejscach podległych, naznaczanych i uwalnianych teraz imiennymi J. C. M. lub objawianymi ukazami. 2) Uwolnienie na urlop wszystkich bez wyjątku urzędników, w wiedzy ministeriów zostających, albo o których dotąd w każdym ministerium upraszano rozwiązania J. C. M. na 29 dni z zachowaniem płacy i do czterech miesięcy z iey potrąceniem. 3) Wydawanie przeznaczonym do spraw cywilnych, z zachowaniem rang woyskowych, odstawnym z przyczyny ran oficerom, gdy oni po wysłużeniu lat prawem ustanowionych nie zechcą podniesienia do wyższej rangi cywilney, proszących w zamianę tegorocznych wyznaczeń, po zniesieniu się o tém z Ministerium Skarbu. (G. S.)

— P. Cywilny Jenerał Sztabu-Doktor, *O. Reman*, d. 3 lipca t. r., uwiadomił P. P. Medyków stolicy, że, stosownie do życzenia wielu z nich, ażeby można mieć wspólne miejsce dla schodzenia się i porady w czasie teraz panującej epidemii cholery, miejsce takowe jest nad apteką *P. Tipmera*, udzielone przez właściciela domu z ochotą gotowością, jako na cel pomocy dla cierpiącej ludzkości. Czas zbierania się jest między 3cią a 4tą z południa.

(G. S. P.)

PRUSY.

Berlin d. 6 lipca.

J. K. Mość raczył udzielić znaki orderu *ś. Jana Jerozolimskiego* *Xięciu Italińskiemu*, *Hrabie Suworowu-Rymnickiemu*, sztabu-kapitanowi gwardyi, fligiel adjutantowi Cesarza Jmci Rosyjskiego. (*J. d. S. P.*)

Memel dnia 17 lipca.

Dnia 12go lipca, około północy, przyszła tu urzędowa wiadomość, że tegoż dnia, o godzinie 6tej z południa, woyska polskie, pod Jenerałami *Gietgudem* i *Chtapowskim*, blisko wsi granicznej *Schnaugsten*, z tej strony granicy, obozowały, w części już na naszej ziemi. — P. Komendant tutejszey Królewskiej siły zbroyney kordonowey, *P. Landrath*, z P. Radcą podatkowym, z tutejszemi konnymi urzędnikami, zrana o godzinie 4tej, tam się udali, gdzie te woyska, oddział korpusu pod dowództwem *Chtapowskiego*, złożonego z jazdy i artylleryi, już na pruską stronę przeszły, piechota zaś jeszcze na rosyjskiej, do samej już granicy, o godzinie 7mej zrana, przybyła. — Zaszło wiele rozmów z dowodzącym Jenerałem *Gietgudem* i blisko przy nim stojącym Jenerałem *Chtapowskim*, wielą oraz Oficerami sztabowymi. Powiadali oni, że w liczbie daleko przewyższającej *Armii Rosyjskiej* ustąpić przymuszeni i dla niedostatku amunicyi żadnego operu dawać nie mogąc, po odbytej radzie wojennej, uczynili postanowienie, opieki szukać w Prusiech, gdzie oni z zupełną nadzieją ludzkiego obeyścia się spodziewają. Powszechnie i oale bez żadnego względu oficerowie oświadczyli Jenerała *Gietguda* niezdolnym do dowództwa i w obelżywych wyrazach nieufność ku niemu wyrażali, przeciwnie chwalili wojenną talenta Jenerała *Chtapowskiego*. Rychło późną można było, że subordynacya w korpusie utrzymana być nie może. Weyście do naszego kraju woyskom tym, znajdującym się, wyjąwszy ranionych, w zupełney gotowości do boju, nie zaraz dozwolone być mogło: gdyż nie było jeszcze przekonania, że one rzeczywiście od Rosyan zmuszonemi do tego zostały. Układy w tej mierze, naprzemian z Jenerałami *Gietgudem* i *Chtapowskim*, opóźniły przeyscie; był także oczekiwany i trzeci korpus pod Jenerałem *Rollandem*. Na pruskiej ziemi znajdowały się tylko jazda i artyllerya, pod Jenerałem *Chtapowskim*, podług podania 700 ludzi i 8 dział, reszta korpusu jeszcze na Rosyjskiej stronie, po obu bokach tuż przy suchey, równy i tylko drogą przedzieloney granicy. Jenerał *Chtapowski* kazał swym żołnierzom broń w kupy złożyć. Za odebraną wiadomością, że znaczne Rosyjskie siły z okolic *Kröttingi* nadciągają, (czemu dla wiadomości skądinąd wiarzyć należało, byłto więc czas w padnienu bitwy przeszkodzić), wyrzucił się dowodzący Jenerał *Gietgud* przymuszonym, wszystko do przeyscia przygotować, i to przeyscie, po złożeniu i w jedno miejsce zniiesieniu broni na naszą granicę, kazać uskutecznić. Stało się to około godziny 1szej południowey. Pomiedzy woyskami dało się widzieć uderzające poruszenie. Jenerał *Chtapowski* gotowym był do przeyscia, gdy to przez dowodzącego Jenerała zalecone było, i, jak się sam wyrażał, że on, jako żołnierz, powinności być posłusznym umić. Ułani jego, pomiedzy którymi pierwszy regiment polski, znieśli swe propory w jedno miejsce; kanonierowie także broń swoją stosownie do rozkazu razem postawili. Głośno mówiono, że jenerał *Gietgud* ładunki karabinowe i działowe wyrzucić kazał, i widziano już broń złożoną znowu biorąc, co się powiększało coraz i nakoniec powszechnie stało. Kanonierowie tylko nie tknęli się swych armat. Na drodze z *Gorzdu* nadciągają

ły coraz większe massy woysk, które, jak się potym okazało, były, nie Rosyjskie, ale Polskie, w części do korpusu Jenerała *Rollanda* należące. Zbliżenie się ich do korpusu gietgudowskiego rozstrzygło to przesilenie. Wielka część korpusu *Gietguda* przyłączyła się do *rollandowskiego*, i pociągnęła szybko z tamtym na drogę szwagsteńską, mając przebiec się do Polski. Oddział korpusu Jenerała *Chtapowskiego* i część piechoty *Gietguda* pozostały. Gdy się to dzieje, Jenerał *Gietgud*, przodem do nas idący, został przez oficerów otoczony; ieden strzelił do niego i skoczył wywołując pałaszem do nadciągającego korpusu *Rollanda*. Tak dobrze ugodził, że Jenerał natychmiast z konia upadł śmiertelny. Oficerowie zastrucenia nad bezbożnem morderstwem nie okazali. Jeden w wieku już kapitan artylleryi, który obok jenerała iechał, powiadał, że słyszał tylko tego zloczyncy słowa: „*Szelmo, zdrayco, zgiń*” po czem wystrzał nastąpił. Po tém oburzającym zdarzeniu dały się słyszeć iednakiem tylko głosy: to nie jest polski uczynek, to jest niegodnym Polaka; nigdy Polak nie mógłby go dokonać. W oczach wielu oficerów, osobliwie wyższych, dało się postrzegać wzruszenie; w powszechności nie widać było żalu po zabitym i słyszeć się dawały mowy, iż bez żadnego powątpiewania, on ich zdradził i o zgubę przypawił, czego oni posiadają dowody. Ciało zostało włożone do powozu zabitego i o pół do dziesiątej wieczorem nie było pewnego, czy ten wóz za korpusem *rollandowskim* poszedł, czyli też do nas przeprowadzony został. Wkrótce po tém zdarzeniu Rosyanie rzeczywiście z *Gorzdu* nadciągali. Wystrzał działoway do patrolu polskiego ze strony Rosyan, stał się o tém dla Korpusu Polskiego zapewnieniem. Część tych, którzy się już do Korpusu *Rollanda* udali, powróciła do stojących obozem, i na rozkaz Jenerała *Chtapowskiego* broń złożyła. Nie było już nie do opóźnienia, wszystkie regimenta zebrały się i na rozkaz P. Majora *von Buddenbrock* do kwarantanny odprowadzone zostały, dokąd też wszystkie poszły. Rosyjanie bliżej podeszli, i w tym kierunku dwa razy jeszcze z dział wystrzelili, patrol polski, jeszcze na Rosyjskiej stronie stojący, również wtedy broń złożył i poszedł za innemi woyskami do kwarantanny.

Pod *Stutten*, o pół mili od Rosyjskiej granicy, na równinie przez tutejszą *Zwierzchność* na kwarantannę obranej, znajdując się teraz więcej 3,000 ludzi, w połowie z kawaleryi i jazdy z sześciu armatami, łącząc w to 400 ludzi na wozach przywiezionych lekko ranionych, gdyż ciężko ranieni pod *Szawłami*, musieli być zostawieni, pod komendą Jenerała *Chtapowskiego*, otoczeni od iednego szwadronu *Ułanów Landwehru*, iedney kompanii piechoty liniowey i kilku komend pogranicznych *Landwehru*. Ze chorych na cholę pomiedzy ranionymi nie masz, polski pierwszy medyk, tudzież Jenerałowie *Gietgud* i *Chtapowski* zapewnili, a wszyscy inni oficerowie o to pytani potwierdzili.

Korpus Jenerała *Rollanda*, w którym znajduje się regiment *Ułanów wielkiej straży* (*grande-garde*), składający się ze 4,000 ludzi, a między nimi także *Żmudczy powstańcy*, po większej części kawalerya ze czterema działami, goniony jest przez woyska Rosyjskie, które, wczora drogą *sznaugsteńską* przechodziły, i zapewne również w tym okregu za granicę zostaną wpędzone.

Podług nadeszłych późniey wiadomości, Jenerałowie *Rolland* i *Szymanowski* z 3,000 ludzi broń pod *Koadjuten*, naszą karczmą w lesie, złożyli i dziewiętnaście armat oddali. (*Mitauisch. Allgem. Deut. Zeit. für Russl.*)

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 25 czerwca.

W *Agramskiej polityczney gazecie* zawiera się następujący list od granicy *Bośni*: „*Zawale nie daleko Bihaku* dnia 16 czerwca. *Wezyrowi Bośni Ali-Namikowi-Baszy* udało się z 200 uzbroionymi ludźmi, z *Buzowak*, wsi leżącej o 4 godzin drogi od *Trawnika*, gdzie go trzymali w niewoli buntownicy, uciec w nocy, i schronić się

w austriackich posiadłościach nie daleko *Zmochi*. Ztamtąd udał się on do *Stolac*, zamku położonego w *Hercegowinie*, a należącego do jego paszajiku. Tam chce on wzmocnić wojsko swoje mieszkańcami przywiązany do Sultana, i natychmiast pociągając do *Trawnika*. Szczęśliwy ten wypadek, oraz zwycięstwa Wielkiego Wezyra wprowiły w smutek bośniackich buntowników; niektórzy z nich poczynają już żałować. Ci, którzy pozostali wiernymi, starają się powiększyć swoją liczbę. Przeciwnie zaś przywódcy buntowników, zbierają pozostałe siły, i ostatnich chwytają się środków.

(G.S.P.)

ANGLIA.

Londyn dnia 26 czerwca.

PARLAMENT.

Na posiedzeniu izby parów dnia 24, zewnętrzną politykę Anglii, była przedmiotem dosyć interesującego roztrząsania, które rozpoczął hrabia *Aberdeen*. Uczyniwszy uwagę, iż mowa ministerium nie okazuje żadnej niespokojności, co do utrzymania pokoju, szanowny par twierdzi, iż w obecnych teraz niektórych okolicznościach, taka mowa zdaje się zatrwajać honor kraju. Chętność, z jaką ministrowie stale odzywali się, iż żądają pokoju, może wzbudzić w mocarstwach zagranicznych myśl, że nie jesteśmy przygotowani do wojny. Nie roztrząsając, czy środek ten lepszy jest dla utrzymania pokoju, mówca utrzymuje, iż wyjąwszy szumne oświadczenia, ministrowie terazniejsi nie mogą przyjąć spokojniejszego sposobu postępowania, iak było ich poprzedników. Ostatni rząd posiadał wprawdzie niewyrachowaną korzyść w słusznym zaufaniu wszystkich mocarstw zagranicznych dla szanownego Xięcia, który był jego naczelnikiem. Dzięki temu zaufaniu, szanowny Xiążę przyniósł krajowi usługi, które się mogą równać tylko z tém, co Anglia winna jest jego talentom wojennym.

Zwracając uwagę izby na interes Belgium, szanowny hrabia pochwała zasadę niewdawania się, którą ministrowie oświadczyli, iż obiorą za podstawę swojej polityki w tym przedmiocie. Lecz zasada ta zdaje mu się, że w praktyce nabyła wielkiej rozciągłości. Francya, która żądała iey najsilniejszej, czyliż nie broniła Belgom wybierać monarchę z rodziny *Bonapartych*? Po wybraniu Króla, czyliż go nie odmówiła pod pozorem, że interesy terazniejszego Rządu Francuzkiego, sprzeciwiają się temu, ażeby mógł on objąć ich tron? To nie jest wdawanie się; można, idąc za gustem sąsiedniego ludu w tworzeniu wyrazów dyplomatycznych, nazwać takowy sposób postępowania *nietydawnym*. Chociaż nie zna gruntownie szczegółów wszystkich konferencji londyńskiej, obawia się jednakże, iżby one nie miały smutnych wypadków, szczególnie co do stosunków naszych z *Hollandyą*. Artykuły oddzielenia, ułożone przez pełnomocników, miały być nieodwołalnymi; Król *Hollenderski*, pragnąc zachowania pokoju, i zaufany w dobrej wierze mocarstw pośredniczych, przyjął je bezwarunkowo; lecz kongres belgijski odrzucił je w sposób obelżywy. Król, który nie miał żadnego udziału w tej konwencji, powinien mieć prawo do opieki mocarstw; jednakże jeden z punktów, które były przez nie ustanowione, iako nieodwołalne, jest już uchylony. — Na korzyść Króla *Hollenderskiego*, zdaje mu się, że nie zwracano uwagi w tej negocyacji, a jeżeli tron Belgicki zostanie objęty przez monarchę połączonego z Anglią, wyniknie ztąd niebezpieczeństwo dla naszych stosunków z *Hollandyą*, i podobieństwo do wojny da się czuć wyraźniej.

Szanowny par nagania sposób mówienia ministerium o *Portugalii* w mowie tronowej. Krzywdy, o których ono czyni wzmiankę, zdaje się, iakby były popełnione przez rząd portugalski, który potem odmawia żadanego wynagrodzenia; tymczasem nie tak się dzieje: krzywdy te nie są przez rząd popełnione; wynagrodzenie ich nie było odmówione, lecz tylko opóźnione z powodu niemożności, w jakiej się znajdowało. J.K.M. oświadczył swój żal, iż nie są odnowione stosunki dyplomatyczne z *Portugalją*; lecz, aby ustały powo-

dy do tego żalu, zależy to tylko od woli rządu. Coż dać się postrzegać w tym interesie? tylko stałość niezaprzeczonej tronu *Don Miguela*. Lecz tron ten, ustanowiony od lat trzech, utrzymywał się bez uznania, bez przymierza, bez protekcji żadnego mocarstwa zagranicznego, a *Don Miguel* mniej ma się obawiać wewnętrznego buntu, aniżeli inny iaki monarcha w Europie. Bez szacunku i przychylności większej części iego poddanych, byłoby zapewne inaczej. Dla czego więc nie odnowić stosunków, których przerwanie przynosi dla nas szkodę? Roztrząsając potem stan terazniejszy stosunków *Francyi* z *Portugalją*, mówca wspomina obowiązki, iakie traktaty wkładaia na Anglię; obowiązki bronienia tego kraju, i uczynienia nadziei, iż ministrowie z urzędu swego nie zaniechają uczynić przełożenia obu tym mocarstwom.

Żąda on potem wytłumaczenia wypadków, świeżo zaszłych na wyspach *Azorskich*; okręt angielski został schwytany przez ludzi, którzy przyymiały tytuł reieney *Terceirskiej*; wsadzono nań ludzi, i użyto ich do napadu na sąsiednią wyspę, której większa część spokojnych mieszkańców, z zimną krwią została zamordowana. Szanowny lord chce wiedzieć, iakiego żądano wynagrodzenia, za takowy postęp.

Hrabia *Grey* zganił wszelkie roztrząsanie polityczne w chwili wzburzenia, w iakiem się teraz znajdujemy; prosił, ażeby izba i kraj miały zaufanie w ministerium, lub jeżeli odmawia mu tego zaufania, prosi uprzednio mówiącego, ażeby zaproponował ułożenie adresu do Króla, względem odmiany ministrów. — „Nie mam, rzeke on, nic do zarzucenia pochwałom, uczynionym szanownemu Xięciu, mojemu poprzednikowi, uznając ważność iego przysług. Lecz, jeżeli szanowny hrabia słyszał pochwały postępowania Europy, do którego on i Xiążę znacznie wpływali, odwołam się do terazniejszego stanu Europy, iako naysłabszego pamiętnika zasług tego postępowania.”

Co do interesów Belgickich, prawo wybierania monarchy, bez wątpienia należało do Belgów, lecz z tym warunkiem, iż powinno być takie, iżby nie wystawiało na niebezpieczeństwo pokoju i pomyślności narodów sąsiednich. Nie chcąc wchodzić teraz w żadne szczegóły, tyjące się interesów *Hollandyi*, przekonany jest, że znajdują sposób zachowania ich nienaruszonym. Co się zaś tyce wyboru znakomitej osoby, jeżeli ta nań się zgodzi, obróci go zapewne na honor i korzyść swoich poddanych.

Przechodząc do wyrzutów szanownego hrabiego, względem *Portugalii*, minister dziwi się im tém bardziej, że własne depesze J.K. Mości mówią o obelgach i krzywdach, uczynionych przez rząd *Portugalski*. Liczne naruszenia traktatów, nałożenie opłat przeciwnych umowom, zawartym między dwoma narodami, wymaganie nieprawnych wynagrodzeń od poddanych angielskich, dowolny i uciążliwy sposób postępowania policyi, która prosto władzę swoją posiada od rządu, wszystkie takowe postęпки i jeszcze wiele innych, pewna, że nasprawiedliwiaia zupełnie środki świeżo przyjęte przez ministerium dla otrzymania zadosyćczynienia. Co się tyce stosunków dyplomatycznych, te nie mogą być odnowione na zasadach poprzedzającego ministerium, chyba tylko pod warunkiem amnestyi, która dotąd jeszcze nie była udzieloną przez *Don Miguela*.

Co do sporu *Francyi* z *Portugalją*, czyliż ona nie ma równegoż, iak my, prawa, żądać wynagrodzenia? Trudno jest rozwiązać kwestyę podaną przez szanownego lorda: „Czy Francya zstanie w wojnie z *Portugalją*?” Wszelkie uzbrojenie się nieprzyjacielskie, nie koniecznie sprowadza wojnę. Co się tyce tego, co ministerium uczyniło dla pojednania stron, obowiązek iego nie pozwala mu w tej chwili wchodzić w żadne o tém szczegóły.

Wypadki na *Terceirze*, o których wspomniał szanowny hrabia, są dla ministerium rzeczą zupełnie nową; z resztą podług wiadomości, które starał się powziąć w biurze spraw zagranicznych,

interes ten w obecnej chwili, jest przedmiotem ścisłego badania.

Minister skończył oświadczać, że rząd angielski szczerze pragnie pokoju Europy, i że usiłowania jego w tym celu są podzielane z równą gorliwością i szczerością przez rząd terazniejszy francuzki.

Xiążę Wellington wyrzekł, iż nie można przypisywać poprzedzającemu ministeryum przeszkód, które tamowały czynności terazniejszego gabinetu; przeszkody te są skutkami wypadków lipcowych, sierpniowych i wrześniowych w Paryżu i następujących po nich wypadków w Brukselli, których żaden rozum ludzki przewidzieć nie mógł. Pochwala on sposób postępowania rządu co do interesów belgijskich. Mniema, iż jest rzeczą konieczną potrzebną urządzić interesy Portugalii i wysp Azorskich, bez czego nie może trwać bezpieczeństwo Europy.

Izba Parów. Na posiedzeniu dnia 27, nie roztrąsano nic ważnego. Hrabia Orford, żądał oznajmienia o składzie komisji zdrowia, której poruczono zapobiegać wypuszczeniu cholery do Anglii, na co margrabia Landsdowne odpowiedział, że imiona członków komisji będą ogłoszone w gazecie i uczynił wnioski, aby wyciągi lub kopie wszystkich pism, traktujących o symptomatach i naturze tej choroby, która panuje teraz w północnej Europie, były złożone w biurze izby. Bil lorda Winchelsea, względem dostarczenia korzystniejszego zatrudnienia robotnikom, przeczytany został po raz pierwszy.

Izba niższa. Posiedzenie dnia 27 całe prawie zeszło na roztrąsaniu w komitecie podatków, budżetów artylleryi, marynarki i wojska, które iedne po drugich zostały przyjęte.

Don Pedro na pokojach u Króla d. 29 miał na sobie bogaty mundur, ozdobiony wielą orderami; konferencya trwała półgodziny. Król przyzywał potem deputacya duchowieństwa, mającą na czele św. arcybiskupa Kanterburyjskiego, który, podług zwyczajów, złożył J. K. Mości adres, z powodu otwarcia nowego parlamentu. Rekorder londyński podał Królowi raport o zbrodniarzach, skazanych na śmierć; lecz Król nie potwierdził żadnego wyroku. Podczas posiedzenia, Król przyzywał petycje za reformą i adresa podziękowań za rozpuszczenie ostatniego parlamentu; między pierwszemi znajdowała się iedna petycja z Edynburga, która miała 17,500 podpisów. Król i Królowa znajdowali się na koncercie Paganiniego. Dnia 30 czerwca, był wielki bal u dworu. Don Pedro odwiedzał, wczora wielu członków rodziny królewskiej.

Deputacya belgijska wyjechała do Brukselli dnia 26; otrzymała ona przed swoim odjazdem list Xięcia Leopolda, w którym powiada: iż nader poehlebném jest zaufanie, które pokłada w nim kongres belgijski, ofiarując mu koronę, że ją przyjmie pod warunkiem, iż kongres obierze środki, które mogą ustalić byt nowego kraju i zapewnić uznanie jego przez mocarstwa europejskie. „Tym sposobem, powiada Xiążę, Kongres zobowiąże się do zupełnego poświęcenia się dla Belgium, do obrócenia na jego pomyślność i szczęście stosunków, jakie zawarłem w kraju, którego przyjaźń jest nader potrzebną, i do zapewnienia iemu, ile to odemnie zależeć będzie, szczęśliwego i niepodległego bytu.”

— Dnia 3 lipca. —

Zarazliwa choroba, którą lekarze nazwali *influenza* panuje w wysokim stopniu w Birminghamie, Glasgowie, Dundee i wiele osób dotknęła w Edynburgu. Z drugiej strony, gazeta *Standard* utrzymuje, że cholera i zgoła gorączka dostały się do nieszczęśliwych wieśniaków powiatu Achilskiego w Irlandyi i sprawiają tam wielką śmiertelność. (J.d.S.P.)

FRANCYA.

Paryż dnia 30 czerwca.

Na przygotowanawczém zgromadzeniu wybierców Strażburga, które odbyło się dnia 26, PP. la Fayette i Odilon Barrot, zostali ogłoszeni kandydatami do deputacyi tego miasta.

— Otworzona została subskrypcya w wielu batalionach gwardyi narodowej, dla wspomoczenia robotników bez zatrudnienia.

— Donoszą z Cherbourg pod dniem 22 czerwca: Statek sterniczny S. Piotr, płynący z Havre, przybył tu dla odpoczynku, spotkał on wczora wieczorem, słup angielski *Dear Lary*, który płynął z Lizbony do Londynu. Kapitan tego okrętu, napisał ołówkiem następującą wiadomość: „Kiedym wyjeżdżał z Lizbony, Don Miguel kazał zbierać okręt o 74 działach, cztery fregaty i siedm korwet czy też brygow. Ponieważ Don Miguel nie ma sposobu ukończenia tego uzbrojenia, prae to mniemam dać potrzebną mu na ten cel pieniądze. Kiedym wyjeżdżał z Lizbony, komunikowałem się z fregatą francuzką *Syreną*; dowódca tej fregaty uwiadomił mię, że eskadra francuzka zabrała 36 okrętów portugalskich; na iednym z nich znajdował się gubernator wysp przyłądka Zielonego. Kiedy kapitan szlupu *Dear Lary* udzielał tych wiadomości, był to już siódmy dzień od wyjazdu jego z Lizbony. (J.d.S.P.)

SPRAWY NIDERLANDZKIE.

Bruksella dnia 1 lipca.

Na posiedzeniu dnia 28, P. Gerlache prezydent kongresu, powróciwszy z Londynu wstąpił na mównicę i doniósł, iż deputacya była przyjęta na uroczystém posłuchaniu przez Xięcia Leopolda dnia 26 wieczorem. P. Gerlache odczytał mowę, którą miał do Xięcia, oraz jego odpowiedź; Xiążę oświadczył, iż przyjmuje koronę, w nadziei, że kongres skłoni się do przyjęcia artykułów, które konferencya ułożyła, jako zasadę do traktatu między Belgium a Hollandyą. Artykuły te, których jest 13, odnoszą się do odznaczenia granic między Hollandyą a Belgium, do żeglugi na rzekach sąpawnych, do neutralności Belgium, do rozdzielania długu publicznego, do likwidacyi i do udzielenia amnestyi; zostały one zakomunikowane przez konferencya ministrowi spraw zagranicznych P. Lebau; odczytano je na posiedzeniu kongresu, który postanowił wyznaczyć komitet sekretny, dla wzięcia pod rozagę otrzymanych komunikacyi.

— Burmistrz i magistrat bruxelski otrzymali od Xięcia Leopolda list, datowany z Londynu pod dniem 26 czerwca, w którym oświadcza im wdzięczność, za okazane dlań uczucia w liście, który pisali do niego dnia 9 czerwca.

— Ostatnie przełożenia konferencyi londyńskiej, są lepiej przyjęte w Brukselli, niż poprzedzające protokóły, i przyjęcie korony warunkowe przez Xięcia Leopolda, skłoni może kongres do przyjęcia drogi umiarkowanej, która mu oddawna jest otworzona. Większa część członków kongresu wdycha z upragnieniem do stałszego porządku rzeczy; spodziewają się, że najmniej 120 głosów da się słyszeć za przyjęciem przełożeń. Pierwsze roztrąsanie publicznie tych przełożeń, zaczęło się dnia 1 lipca.

— Jenerał Quiroga, zabawiwszy dni kilka w Brukselli u siostry swojej i szwagra, jenerała van Halena, wyjechał do Paryża. (J.d.S.P.)

Haga dnia 4 lipca.

Baron Wessenberg, pełnomocnik austriacki na konferencyach londyńskich, przybył dnia 29 do tutejszej stolicy.

— Minister francuzki miał dnia 23 czerwca, audyencyą pożegnania u Króla; miejsce jego zajął hrabia Polidor la Rochefoucauld, w godności sprawującego interesa. (J.d.S.P.)

HISZPANIA.

Madryt dnia 13 czerwca.

Nasza dyplomacya doznała wielkich odmian: P. Toledo, minister hiszpański w Neapolu, został odwołany; P. Lucchesi, ministra neapolitańskiego w Madrycie, toż samo spotkało; miejsce jego zajął baron Antonini, sekretarz poselstwa neapolitańskiego w Paryżu. P. Anduaga, dawniejszy minister w Niderlandach, który skazany był w Vittoria na wygnanie z Madrytu, został mianowany ministrem pełnomocnym w Turynie, a

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 88.

Wilno dnia 20 Lipca r. 1831 roku.

margrabia Banecourt, minister w Turynie, zaimie mieysce P. Toledo w Neapolu. (J.d.S.P.)

wawrze czynności rady stanu zostały na niejakie czas wstrzymane. (G. S. P.)

WŁOCHY.

W *Allgemeine Zeitung* następujący umieszczono list z Turynu, pisany pod dniem 16 czerwca: „Piękne nasze nadzieje na młodym Królu były gruntowne i przyprowadzają się do skutku, chociaż jedna partya żądałaby rzeczy przeciwnych. Król począł od poprawienia wymiaru sprawiedliwości, która była w Piemontcie i Sabaudyi w wielkiem zaniedbaniu, i połączone była z wielkimi nadużyciami. Surowe i zagmatwane prawodawstwo, sądziowie biorący wziętki i tłum fałszywych adwokatów podawali tu jeden drugiemu rękę pomocy. Król rozkazał radzie handlowej we wszystkich sprawach używać praw francuzkich. Przez inne rozkazy uchyla się konfiskata majątku za zbrodnie, kara śmierci za kradzież, bicie kotem i palenie rozpalonemi kleszczami. Postanowiono, aby Senat rozpatrywał wszystkie sprawy sądowe, z których wiele dotąd dla szczególnej protekcyi lub przez wzgląd na wysokie znaczenie prawujących się, szło bezpośrednio na rozpatrzenie Króla. W wydziale celnym było dotąd wiele nadużyć. Wszyscy służący u dworu, oficerowie, xiąża i urzędnicy mogli swobodnie sprządać zakazane lub wysokim cłem obłożone towary. Przywilej ten został skasowany: przez postanowienie bowiem królewskie nawet członkowie rodziny królewskiej, podlegają wszystkim ustawom celnym bez wyjątku. Przygotowania do wojny, zaczęte za zmarłego Króla, strzymano, i zebrani rekruci powoli powracają do swoich rodzin. Wszystko przyymie postać pokoju. Należy się spodziewać, że wkrótce przyjdzie czas, kiedy Sardynia będzie w stanie mieć dobroczynny wpływ na resztę Włoch.” (J.d.S.P.)

Neapol dnia 18 czerwca.

J. K. W. Xiążę Joinville przybył wczora do tutejszej stolicy na fregacie *Artemizia*, Xiążę wysiadł doletniego patach królewskiego *Chiatomano*, przygotowanego na jego mieszkanie; Xiążę Kapuy i hrabia *Lecce* udali się natychmiast do tego patachu dla odwiedzenia swego krewnego; Xiążę Joinville wsiadł potem z nimi do pojazdu, i pojechał dla stawienia się Królowi, Królowej i całej ich familii. (J.d.S.P.)

Benoria d. 18 czerwca.

Miasto nasze jest jeszcze zajęte przez wojska austryackie, które po większej części składa się z Kroatów. Chociaż uciążliwie jest dla miasta utrzymywać garnizon, jednakże nikt tego nie ukrywa, że w teraźniejszych okolicznościach niebezpiecznie byłoby wyprowadzić z miasta wojsko cudzoziemskie, i że krok takowy mógłby wstrzymać spokojny bieg interesów. Niebezpieczeństwo daie się widzieć rzeczywiście we wszelkich w wielu mieyscach rozruchach, wraz po wystąpieniu wojska Austryackiego. Pogłoski o tutejszem zamieszaniu znówu wybuchtem, były zapewne przesadzone, jednakże nie zupełnie bezzasadne. Z niecierpliwością oczekują tu wiadomości o przełożeniach, uczynionych, jak mówią, Oycu ś. przez Posłów wielkich Mocarstw, względem odmian w zarządzie prowincyi kościelnych, przedsięwziętych już przez Papieża. Reforma sprawiedliwości i zarządu municypalnego, urządzenie skarbu i długów krajowych, zniesienie i zmniejszenie niektórych podatków, skasowanie monopolii, i nakoniec przypuszczenie ludzi świeckich do obowiązków krajowych, które dotąd były w posiadaniu wyższego duchowieństwa, są głównymi przedmiotami wyżey pomienionych przełożeń. (G.S.P.)

Szwecya i Norwegia.

Sztokholm dnia 21 czerwca.

Król Jmć w przeszłym tygodniu jeździł raz kilka do Rosendalu.

— Rada ministrów zbiera się dwa razy na tydzień. Przeciwnie zaś tak nazwane przygoto-

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W Londynie wychodzi corocznie 400 milionów sążni kubicznych gazu na oświecanie ulic; magazynów, fabryk i t. p. Gaz ten dostarczaia cztery londyńskie towarzystwa, które na wydobycie jego potrzebują 33,000 czaldronów (czaldron ma 200 funtów) węgla. W Londynie znajduje się 61,000 prywatnych lamp gazowych i 7,258 gazowych miejskich latarni. Oprócz wyżej wymienionych czterech gazowych towarzystw, znajduje się jeszcze w Londynie kilka innych gazowych zakładów.

— Pewne towarzystwo angielskie ma zamiar połączyć morze Czerwone ze Szródziemnem przez pośrednictwo drogi żelaznej, prowadzonej przez między morze Suez.

— Paryżanki słyną z małych zgrabnych nóżek, ale u hiszpanek nogi są jeszcze mniejsze, i dziewczę andaluzyjskie, mówiąc o jakiegokolwiek damie, która ma wielkie nogi, zazwyczaj przydaje te słowa: u niej nogi, jak u paryżanki.

— Sułtan pozwolił P. Davids dedykować sobie przez niego napisaną grammatykę turecką. Pierwszy to jest przykład opieki, okazanej przez Monarchę tureckiego dzieła uczonego europejczyka od czasów *Mahometa II*, któremu dedykowane łacińskie ody *Francoiszka Philepsusa*.

— W Londynie znajduje się towarzystwo, którego członkowie obowiązani są oddawać do sądu policyi ludzi, którzy okrotnie się obchodzą ze zwierzętami. Nie dawno, za ich doniesieniem, dwaj woźnicy zostali skazani na zapłacenie sztrafu, jeden zostu, drugi stoiu szylingów, za to, że na próżno bili swoje konie.

— W jednej gazecie angielskiej wyliczono: iż na zbudowanie okrętu o 74 działach, potrzeba, 40 akrów ziemi, zasadzonych drzewem dębowem, licząc na każdy akr po 50 sztuk. Na większe liniowe okręty potrzeba tak wielkiej ilości drzewa, że wszystkie dęby, znajdujące się teraz w Szkocyi, wystarczyłyby tylko na dwa takie okręty.

— Hrabia von *Trautmansdorf*, nauczyciel jeźdźstwa na koniu na dworze *Karola VII*, kupił u *Jakoba Szteynera* skrzypce, pod następującemi warunkami: zapłacił sprzedawcy trzydzieści pięć luidorów pieniędmi, i zobowiązał się dawać iemu codziennie dobry obiad, corok odzienie ze złotym galonem i dwie beczki piwa; prócz tego nymować dla niego mieszkanie z opałem i światłem, płacić co miesiąc po dwadzieścia franków, a w razie, ieśliby on zamyślił ożenić się, tedy przystać mu tyle zajęcy, ile on zażąda, dostarczać po dwadzieścia kosztów owoców corocznie dla niego i dla starey iego matki przez całe iey życie. Przedawca żył jeszcze po tym umowie sześćnaście lat, a zatem skrzypce takowe kosztowały hrabiemu około dwódziestu dwóch tysięcy franków. Te skrzypce posiada teraz mistrz kapeli w *Manheimie* P. *Frenzel*. (P.P.)

— We Francyi znajduje się teraz 31 szkół wzorowych, które zostają pod dozorem 17 akademij. (G. S. P.)

Ogłoszenie.

z Opieka Szlachecka powiatu Wileńskiego stosownie do rezolucyi swojej dnia 11 teraźniejszego miesiąca lipca nastaley, wzywa sukcesorów zesłego w mieście Wilnie Lekarza *Alexieja Abrosznikowa*, aby oł wprzeciągu sześciu-miesięcznego terminu od daty pierwszego zaawizowania, dla uzyskania rozmaitych spadków po tymże *Abrosznikowie* pozostałych, przybyli do niniejszey Opieki z dowodami, nieomylny stopień ich sukcesorstwa probującami. Roku 1831 miesiąca lipca 16 dnia. (Na oryginalu podpisano) Prezydntoy w Opiece Połniay,

Urząd Marszałka Powiatu Wileńskiego Ziemi
Prezydent i Kawaler Gaspier Hornowski.

O zgodności świadczą za Sekretarza Józef
Karwowski. (378)

W ł o c z ę g i.

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięci w tutejszym Obwodzie za nieokazanie na piśmie świadectw ludzie, uznani na mocy ukazu 18 sierpnia 1828 roku za włóczągów, i z rozporządzenia Zwierzchności odestani teraźniejszego 1831 roku do miasta Odessy dla przyłączenia do areztantskiej mieyskiej rotty, którzy się okazali rodakami, a mianowicie: 1) *Pietr Krot* lat 30, nie żonaty, czytać ani pisać nie umie, Kijowskiej gubernii, Tarszaszkańskiego powiatu, wsi Stachiewa z włóścian obywatela Didioza, przymiotów następujących: wzrostu 2 arszyny, 3 wierszki, włosów na głowie, brwiach i wąsach rusych, twarzy czystey, śniadey, oczu szarych, na pierwszym od wskazyjącego palcu szram—2) *Andrey Soroka* lat 26 Podolskiej gubernii, Mobilewskiego powiatu, wsi Sieriebryi z włóścian obywatela Krasuckiego, wzrostu 2 arszyny, 5 wierszkow, oczu światłokarych, twarzy ospowatey, śniadey, włosów na głowie rusych—3) *Prokofiy Płochotniuk* (inaczej *Iwan Makarenko*) lat 26 Kijowskiej gubernii, Umańskiego powiatu, wsi Korżewa, z włóścian obywatela Peredkidkiewicza, wzrostu 2 arszyny, 6½ wierszkow, włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, twarzy czystey, śniadawey, oczu żółtokarych, prawey ręki na palcu szram—4) *Terentiy Mielniczenko* lat 25, Podolskiej gubernii, Haysińskiego powiatu, obywatelskiej wsi Nosowca, wzrostu 2 arszyny, 7½ wierszkow, włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, wąsach i brodzie wysiadają—5) *Iwan Zielencow*, lat 40, żonaty, czytać ni pisać nie umie, Tambowskiej gubernii, Szackiego powiatu, wsi Żarawkina z włóścian obywatela Slentowa wzrostu 2 arszyny, 7½ wierszkow, twarzy czystey, nieco ospowatey, włosów na głowie, brwiach i wąsach rusych, oczu szarych—6) *Stefan Lechnowicz*, lat 32, nie żonaty, czytać ni pisać nie umie, z włóścian Mińskiej gubernii, obywatela Wierzbickiego, wzrostu 2 arszyny, 4½ wierszkow, włosów na głowie, brwiach, wąsach i brodzie rusych, oczu szarych, twarzy ospowatey—7) *Iwan niepamiętający nazwiska* lat 40, z włóścian obywatela Pskowskiej gubernii Niepina, wzrostu 2 arszyny, 4½ wierszkow, włosów na głowie, brwiach, wąsach i brodzie ciemnorusych, oczu szarych, nosa nieco krzywego. 8my) *Konstantyn Filatow* lat 40 żonaty, czytać ni pisać nie umie, z włóścian Orłowskiej gubernii i powiatu, wsi Djacza obywatelki Alexandry Nikołajewny, wzrostu 2 arszyny, 6½ wierszkow, włosów na głowie, brwiach, wąsach i brodzie rusych, oczu żółtawych, na lewych skroniach ma brodawkę. 9ty) *Matwiey Ostapeńko* lat 30 nieżonaty, czytać ni pisać nie umie, gdzie się rodził i do kogo przynależy nie wie, wzrostu 2 arszyny, 5 wiersz., włosów na głowie, brwiach,

i wąsach ciemnorusych, oczu żółtokarych, na lewey szczyce blisko ucha mała brodawka. 10ty) *Wasili Matwiejew Horjaczkow* lat 30 z włóścian obywatela Podolskiej gubernii Gryelskiego powiatu, wzrostu 2 arszyny, 3½ wiersz., włosów na głowie, brwiach i wąsach rusych, oczu szarych, twarzy nieco ospowatey. 11ty) *Piotr Iwanow* lat 27 z włóścian Penzeńskiej gubernii obywatela Pronurowa, wzrostu 2 arszyny, 4½ wiersz., włosów na głowie, brwiach i wąsach ciemnorusych, oczu żółtokarych, twarzy ospowatey.—12) *Matwiey Mironow* lat 26 żonaty, czytać ni pisać nie umie, z włóścian Kałuskiej gubernii obywatela Ili Durnowa, wzrostu 2 arszyny, 4½ wierszkow, włosów na głowie, brwiach i wąsach ciemnorusych, oczu szarych. 13ty) *Iwan Iwanow Żukow* lat 26 nieżonaty, czytać ni pisać nie umie, z włóścian Niżgorodzkiej gubernii, obywatela Naryszkina, wzrostu 2 arszyny 5½ wierszkow, włosów ciemnorusych, twarzy śniadey, nieco ospowatey, lewey ręki na lewym palcu od rozerznięcia szram, nosa wielkiego z garbem. 14ty) *Wasil Horobiec* lat 30 z włóścian Podolskiej gubernii obywatela Jakubowskiego, wzrostu 2 arszyny, 5½ wierszkow, włosów na głowie brwiach, wąsach i brodzie czarnych, oczu karych, 15ty) *Alexiey Iwanow* lat 28 nieżonaty, czytać ni pisać nie umie, z włóścian miasta Gubernialnego Saratowa, obywatelki Kozłowoy, wzrostu 2 arszyny, 4 wierszki, włosów na głowie, brwiach i wąsach ciemnorusych, oczu szarych, z prawey strony na brodzie jedna, pod gardłem jedna, i za uchem dwie brodawki.

Sowietnik Przybylski.

Sekretarz Snieżkow. (373)

P r e n u m e r a t a.

Od dnia 1go teraźniejszego miesiąca lipca, zaczęła się prenumerata na drugie półrocze roku bieżącego, na Gazetę Kuryera Litewskiego. Cena zwyczajna:

Z przesyłaniem pocztą:

półrocznie: na papierze zwycz. — — 7

— — — białym — — 9

Bez przesyłania pocztą:

półrocznie: na papierze zwycz. — — 4 k. 50

— — — białym — — 6 — 50

kwartałowie: na papierze zwycz. — — 2 — 25

— — — białym — — 3 — 25

Poiedynczo Nra na papierze białym nie będą sprzedawane.

Proszeni są wszyscy, mający prenumerować tę Gazetę, ażeby się raczyli nieopóźniać ją zapisać: gdyż Redakcyja, bardzo małą tylko liczbę egzemplarzy będzie drukowała nad liczbę, jaka będzie liczba prenumeratorów w dniu 1 t. m. Azatém, którzyby się opóźnili, sobie samym przypiszą, jeżeliby nie otrzymali w zupełności Numerow.

Prenumerata przyjmie się w Wilnie: w Expedycyi Gazetney Pocztańtu i w Redakcyi, w innych guberniach: po wszystkich Pocztańtach, Kantorach i Expedycyach.

Observacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Stan powietrza.
	d. 17 godz. 2½ wiecz.	27 cal. 11 lin. 7 lin.	+ 21½ stopni.	Wschodni.	Chmury
	d. 18 — — —	28 — 0 — 6 —	+ 22 — —	Polud.-wsch.	Pochmurno.
	d. 19 — — —	27 — 11 — 10 —	+ 22½ — —	Wschodni.	Pogoda.
	d. 20 godz. 5 rano.	27 — 11 — 8 —	+ 12 — —	Wschodni.	Pogoda.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1831. d. 20 Lipca.

CENZOR Leon Borowski.